

XIII. Beretn. om De Forenede Nationers 5. ekstraord. generalforsamling.

- 4) Valg af præsident.
- 5) Tilrettelæggelse af samlingens arbejde.
- 6) Vedtagelse af dagsordenen.
- 7) Sydvestafrika-spørgsmålet.
- 8) Omfattende gennemgang af alle sider af spørgsmålet om fredsbevarende foranstaltninger.

Hertil kom som et yderligere punkt spørgsmålet om at udsætte FNs konference om udforskningen og den fredelige udnyttelse af verdensrummet fra 1967 til 1968.

3. Den danske delegation til den ekstraordinære generalforsamling var sammensat som følger:

Repræsentant:

Danmarks faste repræsentant ved De Forenede Nationer, ambassadør Hans Tabor.

Suppleant:

Stedfortræder for Danmarks faste repræsentant ved De Forenede Nationer, ministerråd S. G. Mellbin.

Rådgivere:

Ambassaderåd Torben Dithmer.

1. ambassadesekretær Eskil Svane.

Ambassadesekretær Martin Kofod.

Ambassadesekretær Henning Kjeldgaard-Olesen.

Presseråd Bent Skou.

II. Den ekstraordinære generalforsamlings åbning.

Den ekstraordinære generalforsamling trådte sammen i New York den 21. april 1967 kl. 15 under forsæde af præsidenten for 21. samling, ambassadør Abdul Rahman Pazhwak (Afghanistan).

Ambassadør Pazhwak valgtes uden afstemning til præsident for den ekstraordinære samling, ligesom det, ligeledes uden afstemning, besluttedes, at lade udvalget til prøvelse af fuldmagter bestå af de samme lande som under 21. samling.

Også uden afstemning vedtog man at vælge de samme formænd for hovedudvalgene og de samme vicepræsidenter som under forrige samling.

Det besluttedes endvidere straks og uden forudgående behandling i generalkomiteen at vedtage dagsordenen, herunder spørgsmålet om udsættelse af rumkonferencen; desuden blev det vedtaget at behandle de 3 substantielle spørgsmål på dagsordenen direkte i plenarforsamlingen.

III. Sydvestafrika-spørgsmålet.

A. *Ad hoc*-komiteen.

1. Ad hoc-komiteen for Sydvestafrika bestod af følgende 14 lande: USA og Sovjetunionen, Æthiopien, Nigeria, Senegal og Den forenede arabiske Republik, Japan og Pakistan, Chile og Mexico, Canada og Italien, Tjekkoslovakiet samt Finland. Komiteen holdt i løbet af januar-marts 16 møder under den finske FN-ambassadør Max Jakobsons formandskab.

Under komiteens generaldebat udkrystalliserede sig fire hovedsynspunkter, der skal søges sammenfattet nedenfor:

De afrikanske medlemmer af komiteen samt Pakistan krævede øjeblikkelig opret-

telse af et FN-råd for Sydvestafrika, der skulle overtage områdets administration og forberede dets uafhængighed. Såfremt Sydafrika skulle nægte at samarbejde med rådet, burde der af sikkerhedsrådet iværksættes tvangsforanstaltninger mod Sydafrika under FN-pagtens kapitel VII.

Canada, Italien og USA fremhævede, at Sydvestafrika-spørgsmålet burde søges løst ved fredelige midler, og at tiden i hvert fald ikke var inde til anvendelse af tvangsforanstaltninger mod Sydafrika. FN burde i første række træde i forbindelse med alle de implicerede parter, d. v. s. ikke blot Sydvestafrikas befolkning, for at fastslå dennes ønsker, men også med Sydafrika, samt iværk-